

Tweede Supplement.

CATALOGUS

van

BOEKWERKEN,

uitgegeven door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

* * * * *

CATALOGUS

VAN

Oorspronkelijke en Vertaalde

BOEKWERKEN,

uitgegeven van October 1900 tot October 1901 door

G. F. CALLENBACH

TE NIJKERK.

Deze Catalogus is een vervolg op die van 1899 en 1900. Ieder die deze beide Catalogi niet of niet meer bezit vrage ze aan bij den Uitgever, en deze fraai geillustreerde boekwerken worden *gratis* en *franco* toegezonden.

Uitverkocht zijn uit den Catalogus van 1899:

- Alexandra, of de macht der liefde.
 EMIL FROMMEL. Volksverhalen.
 C. JACOBSHAGEN. Licht van Boven.
 D. ALCOCK. In 's Konings dienst.
 P. BROUWER. De kinderen van den predikant.
 W. H. G. KINGSTON. De koopman van Antwerpen.
 A. VERHORST. De Hellebaardier van Enkhuizen.
 W BROCKHAUS. Het moedertje.
 HARDENBERG. De zoon der opstanding.
 HESBA STRETTON. De leerjaren van Timotheus Breedvelt.
 P. VERGERS. Liefde en haat.
 ARMIN STEIN. Catharina von Bora.

 Op bldz. 119 van den Catalogus 1900 staat „De bruine Prins” foutief geprijsd op f1.20 ingenaaid, f1.60 gebonden. Dit moet zijn f1.25 ingenaaid, f1.75 gebonden.

Op bldz. 24 van den Catalogus 1899 staat „Een schat uit zee” foutief geprijsd op f0.60 ingenaaid, f0.85 gebonden. Dit moet zijn f0.50 ingenaaid. Dit boekje is *niet* gebonden verkrijgbaar.

ONWEERSWOLKEN.

Een verhaal uit de dagen van Chrysostomus
door F. W. FARRAR.

Vrij naar het Engelsch door L. H. F. A. FAURE,
predikant te KORTRIK (België).

In twee deelen.

Prijs ingenaaid f 3.—; gebonden f 3.80.

Chrysostomus, Gulden Mond, is een te bekende persoonlijkheid uit de tijden der eerste christenheid, dat het noodig zou wezen veel over hem te zeggen en dat het evenmin noodig is te vertellen, dat, waar een verhaal gegeven wordt uit de dagen van Chrysostomus, die groote man zelve eene der hoofdpersonen moet wezen.

In zijne inleiding zegt de ook ten onzent bekende schrijver:

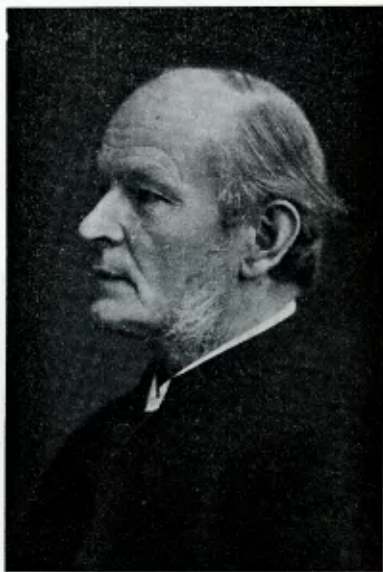
„In dit verhaal zal den lezer eene geschiedkundige schildering worden voorgehouden, waarin de verdichting vrij spel heeft gehad, voor zoover het de feiten van belang niet gold; doch waarbij iedere omstandigheid, die het hoofddoel raakte, streng nauwkeurig is of althans ontleend werd aan het geloofwaardig getuigenis, zoowel van heidensche tijdgenooten als van de heiligen en kerkvaders der gemeente Gods.”

En hij voegt erbij:

„De navolgende bladzijden werden niet geschreven voor den gewonen romanlezer. Het doel, dat ik daarbij beoogde, was iets hoogers en dieper in het leven te roepen dan de vluchtige belangstelling, die gemeenlijk aan dergelijke lectuur wordt geschenken.”

We zijn in de dagen van koning Theodosius en de geschiedenis begint, toen die keizer zijne belasting hief, waardoor Antiochië zwaar werd getroffen. Wij zijn dus aan het einde der 4de eeuw, de zoogenaamde eeuw der overwinning, die helaas maar al te zeer geleek op een eeuw van nederlaag naar het innerlijke, een eeuw, waarin niet Christus de wereld redde, naar het schein, maar waarin de wereld Christus schein te beschermen.

Het martelaarschap van Chrysostomus, die Christus meer achtte dan de wereld, was een ander dan dat dergenen, die op den brandstapel of in het circus omkwamen, het was meer overeenkomstig de eeuw der overwinning — maar niet minder wreed. Het boek eindigt met dat martelaarschap in 407.

F. W. FARRAR.

A. VAN DER FLIER.

Op leven en dood.

Geïllustreerd door WILM STEELINK.

Prijs ingenaaid f 2.50; gebonden f 2.90.

Een historische roman van een bekend, gevierd schrijfster, uit den tijd, die ons allen dierbaar is: het einde der 16e eeuw.

Als motto dienen de nooit genoeg te herhalen regels van den eenigen Da Costa:

Verkondigt het, gij duinen,
Gij duinen van Nieuwpoort!
Van uit der heemlen glorie
Slaat Hij de wereld gá,
Geeft aan Zijn volk victorie,
D' ootmoedigen gená.

Den negen en twintigsten Januari van het jaar 1596 hield hertog Ernst zijn intocht te Brussel, als nieuwe landvoogd. Met dien intocht begint het verhaal.

Den 2den Juli van het jaar 1600, toen het juist 302 jaar was geleden, dat Keizer Adolf van Nassau in den geweldigen slag van Rosendaal bij Worms het leven verloor en zijn kroon tegen een anderen Albertus van Oostenrijk, won Maurits den slag bij Nieuwpoort op den meer bekenden Albertus van Oostenrijk.

Wat daar tusschen ligt verhaalt A. van der Flier op haar overbekende wijze en wij behoeven er hier niets van weer te geven om de lezers op te wekken dat boek in handen te nemen met al den eerbied, die dat tijdperk onzer geschiedenis verdient en wij behoeven er evenmin op te wijzen, hoe juist nu — wie denkt niet aan den oorlog in Zuid-Afrika? — dubbel gretig te grijpen is naar het verhaal van de schoone overwinningen van een vrij volk op dwingelandij, waar dat vrije volk God alleen, maar dan ook geheel als Heer en Meester erkent.

TYP. D. C. CALLENBACH NIJKERK.

Illustratie uit: „Op leven en dood.”

ARMIN STEIN (H. NIETSCHMAN.)

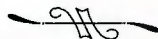
Het leven van Johann Friedrich Oberlin

DOOR

ARMIN STEIN.

Uit het Duitsch door HILDA.

Ing. f 1 80; geb. f 2.20.

Dat Armin Stein de zaak machtig is ons het leven van groote mannen te schetsen, is algemeen bekend; dat Oberlin een belangwekkende persoonlijkheid is, waard om door Armin Stein voorgesteld te worden, is misschien minder bekend, maar even waar. Het is niet goed, dat zoovelen onzer Oberlin en wat hij deed slechts een oppervlakkige kennismaking waardig keurden tot nog toe en omdat velen dat met ons eens zijn, grijpt men gretig naar een boek, waarin door een zoo bekwaam en liefdevol schrijver als Stein nadere kennismaking wordt aangeboden.

Oberlin werd eens omschreven als „iemand van haast goddelijken wandel, in wiens hart men te vergeefs zocht den geringsten schijn van boosheid te ontdekken.

Met recht zegt dan ook de schrijver in zijn voorbericht: „Gehoorzaamheid aan Gods Woord, dat ons zijn ernstig: Ik ben de Heer, uw God: gij zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben toeroept, verbiedt mij een altaar opgericht voor een der vaders van onze Protestantsche Kerk, zooals de Roomsche Kerk voor haar Heiligen pleegt te doen. Eerbied en dankbaarheid stellen mij echter ten plicht hem een gedenkteeken te wijden.”

Toen in het jaar 1618 Frankrijks koning de 53-jarige werkzaamheid van Oberlin als predikant te Waldbach, waar hij onvermoeid ijverde voor de verbetering van de toekomst zijner gemeentelieden, beloonde met een benoeming tot Ridder in de Orde van het Legioen van Eer, zei de eerwaarde grijsaard met de oogen vol tranen:

„Wel heeft mijn koning mij geëerd! — Wanneer nu de Koning aller Koningen mij ook Zijne orde geeft, de eeuwige onvergankelijke Kroon des Levens, dan is het alles goed en dan zal ik zeggen: „Genoeg, Heer! Genoeg! Neem nu mijn ziel tot U!”

Den 5^{den} Juni 1826 droeg men zijn stoffelijk overschot ten grave. Op een ijzeren kruis boven zijn graf staat „Vader Oberlin,” kort, maar sprekend genoeg.

De pastorie van Nöddebo

door NICOLAAS.

Uit het Deensch door G. F. HASPELS.

TWEEDE DRUK.

Prijs ingenaaid f 1.25; gebonden f 1.65.

Werkelijk is het haast niet noodig nog iets te zeggen bij de verschijning van dezen tweeden druk. Wanneer een eerste druk — in groote oplaag — in een jaar tijds is uitverkocht, dan heeft het boek zich zelf zóó aanbevolen, dat aanprijzing onzerzijds overbodig is. En wij zouden kunnen wijzen op de warme ontvangst, die het overal in de pers te beurt viel en op de uitnemende beoordeelingen, waarin het besproken werd als een der beste boeken, in de laatste jaren verschenen.

Doch — alles is mogelijk — er zijn misschien nog mensen, die er niet van hoorden; die niet weten, dat men hier te doen heeft met de pennevrucht van een achttienjarige en dat die vrucht, tegen de gewone verschijnselen in, zóó rijp, zóó saprijk en zóó smakelijk is, dat men zich wel tweemaal mag bedenken, alvorens haar te weigeren.

De heer G. F. Haspels — want niemand minder dan hij, heeft dit boek voor Nederland bewerkt — geeft een uitmuntende omschrijving van het boek in de voorrede, die hij als *waarschuwing* vooraf deed gaan aan de vertaling:

„Wie niet van ouderwetsche mensen en grappen houdt, bezondige zich niet aan dit boekje, want het is verschrikkelijk ouderwetsch en grappig. En ik kan me zijn verontwaardiging zeer goed voorstellen, dat men in zulk een ernstigen tijd als wij beleven, zich met dingen kan ophouden als ouderwetsche mensen en grappen! Nu, ernstig noem ik onzen tijd ook, maar om zijn gebrek aan ernst; want 't ernstigste teeken des tijds is wel, dat er zoo weinig ernst is. En ongetwijfeld is er ter wereld geen ernstiger ding dan vreugde.”

„Ik ben,” zegt Ds. Haspels verder, in dezen een Stoïcyn en vind, dat onze tijd wat meer ernst moet krijgen, door wat meer vreugde te krijgen.”

De tweede druk bewijst dat Ds. Haspels goed gezien heeft, meer zeggen wij niet.

NOOIT VERSAAGD

DOOR

SILAS K. HOCKING.

Vertaald door W. VAN DER GAAF.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 1.90.

Een vader, die zijn heele leven heeft doorgebracht met werken, want speculeeren in den handel *is* hard werken, en een zoon, die door dien vader bestemd is om een leven te leiden van niets doen, van vermaak en ijdelheid, die, als hij den wil zijns vaders uitvoert, van zich zal doen spreken door zijn schitterende onbeduidendheid — ziedaar de twee personen, waarmede het 1e hoofdstuk ons doet kennis maken. Maar... de mensch wikt, God beschikt: God regeert, al zien wij het niet altijd duidelijk en al denken wij soms, dat Hij na den eersten rustdag heeft opgehouden te werken: God regeert de wereld.

Wie ons dat doet zien, duidelijk doet zien, zoodat wij het gelooven, zoodat wij er toe komen symptomen in ons eigen leven waartenemen, waaruit Gods bestuur blijkt, die man is onze weldoener, onze beste vriend, onze meest nuttige leermeester.

Zoo iemand is Silas K. Hocking, want... „Nooit Versaagd” is een prachtig boek, dat „Gods regeering” duidelijk doet kennen.

Als men zegt, dat John Formby langs allerlei wegen, door allerlei rampen, door middel van vele personen en zaken — altijd onder Gods onzichtbare leiding — gemaakt wordt tot een gelukkig man, tot iemand, die zich Gods kind weet en in Jezus zijn Zaligmaker erkent, dan heeft men het boek vertelt; maar... het zijn juist die wegen, die rampen, die personen en die zaken, die onze levendige belangstelling opwekken en die ons tot de overtuiging brengen: God en geen ander leidt het lot der menschen. Daarom is het boek zoo ingezond en zoo in-waar.

Wat zijn die vrouwen, door den schrijver ons ter kennismaking voorgesteld, werktuigen in Gods hand om dat doel te helpen bereiken, de redding van een menschenziel. Wat zijn die mannen, soms in ijdelen zelfwaan trachtende kwaad te doen, middelen dienende tot hetzelfde doel. Wat is het schoon te lezen, hoe een *ziel* gered werd; maar bovenal, welk een vurige begeerte doet het ontstaan, een geredde ziel te zijn! Dat is het doel van gezonde christelijke lectuur.

Hugo Challoner.

Uit het Engelsch van EVELYN EVERETT GREEN,

DOOR

C. VAN OPHEMERT.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 2.—

Dit boek verplaatst ons in de groote Engelsche wereld en teekent op zeer boeiende wijze menschen uit die wereld, hoewel het ons niet rondleidt te midden van vermaken, feesten en . . . . . ondeugden, die ook in Engeland sommige kringen ontsieren.

Laat het eerste hoofdstuk ons een blik slaan, uit de verte, op een dier vermaken van een familie op het land . . . de jacht . . . . al spoedig komt ook aan die vreugde een eind en treedt de ernst des levens met uitsluiting van elke gedachte aan iets anders onverbiddelijk op den voorgrond.

De personen, met wie de lezer kennis maakt, zijn bijna allen leden van dezelfde familie en hebben — zou men geneigd zijn te zeggen — een familiekarakter. — En hierin openbaart zich de groote kunst van de schrijfster, hoe fijn dat familiekarakter vertoond wordt in zijn verschillende nuances, naar gelang van omstandigheden, van verschil in leeftijd, verschil in ervaring, meerdere of mindere aanraking met de buitenwereld. De lezer behoeft niet bevreesd te zijn voor eentonigheid, integendeel hij vindt niet alleen een boeiend verhaal, maar tevens een boek vol fijne karakterstudie.

En wat dit boek vooral aanbevelenswaardig maakt voor Christenlezers, is dat de schrijver het zoo duidelijk doet uitkomen, hoe al die karaktertrekken, voor zoo ver zij prijzenswaard zijn, van dubbele beteekenis worden, waar zij niet alleen aangeboren, natuurlijk zijn, maar ook *geheiligd* werden door Christelijk geloof, door persoonlijken omgang met God zelf; en tevens zoo heerlijk doet zien, dat de scherpe kanten der minder goede eigenschappen worden verzacht en verteederd door diezelfde heiliging.

Als men, ouder gewoonte, een ondertitel zocht voor dit verhaal, zou men kunnen zeggen: „geheiligde liefde overwint” of „geheiligd plichtsgevoel maakt de moeilijkste taak uitvoerbaar, verandert haat in liefde, verbetert en reinigt.” Men leze het boek en men zal het herlezen.

LAURA'S VOOGDEN

Uit het Engelsch van EVELYN EVERETT GREEN,

DOOR

C. VAN OPHEMERT.

Prijs ing. f 1.50; geb. f 2.—.

Een boeiend boek, handelende over vriendelijke menschen, die elkander liefhebben; een kalm, rustig boek, waarvan het slot het geheel, den totaal-indruk weerkaatst, en dat slot, dat wij hier even afschrijven is liefelijk en wel geschikt om tot lezen uit te noodigen.

Daar is een *moeder*, de moeder van een jongentje, dat babbelt van „moeder” en „tante Ursula,” hoewel tante Ursula eigenlijk geen tante is, maar een vriendin. En die moeder zegt tot die tante:

„Zijn wij geen zusters, liefste, in hart zoo niet in naam! En gij zult mijn jongen liefhebben, dat weet ik, om mijnentwil en ter wille van den naam, dien wij hem gegeven hebben. En als hij opgroeit, Ursula, zal ik u vragen mij te helpen. Soms denk ik, dat gij en Cecil mij meer zult helpen, dan iemand anders zou kunnen doen.”

„U helpen, waarmede?” vroeg Ursula zacht.

„Met den wensch, die mij het naast aan het hart ligt,” antwoordde Hilda, terwijl de tranen haar in de oogen blonken. „Ik wensch hem te leeren treden in de voetstappen van één, die ons dierbaar was, één dien hij nooit heeft gekend; ik wensch hem een trouw en dapper soldaat te zien worden in het leger, waarbij wij hem ingelijfd hebben — een vlekkeloos ridder met een vlekkeloos schild — bereid om te leven en bereid om te sterven. Ursula, gij weet, wat ik bedoel; gij zult voor hem bidden en ook voor mij, dat ik hem goed en verstandig moge opvoeden en dat hij eenmaal op Edward moge gelijken.”

Wie en wat Edward was . . . leest het zeer boeiende verhaal. Men zal zich niet berouwen, zijne kennis gemaakt te hebben.

C. VAN OPHEMERT.

Grootmoeders Geschiedenis.

Uit het Engelsch van
EVELYN EVERETT GREEN.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 2.—

„Toen ik een jong meisje was, hoorde ik zóó dikwijls van mijn grootmoeder spreken als van „een merkwaardige vrouw,” dat die benaming mij ten laatste begon tegen te staan en ik een vooroordeel opvatte tegen de oude dame, die ik niet gezien had, sinds ik een kind was,” zegt de schrijfster in de inleiding en misschien zijn er onder de lezers, die bij het woord „Geschiedenis van Grootmoeder” eveneens den neus optrekken, omdat, nu ja, zoo'n oude-vrouwen-geschiedenis is waarschijnlijk een beetje saai, een beetje stijfvoorn en waarom niet... wat al te brave-Hendrikachtig; men is, als men over zoo'n oude dame gaat vertellen natuurlijk al haar fouten vergeten en wat is nu een geschiedenis, waarvan de held of de heldin geen enkele fout begaat?

Maar het „jonge meisje” kwam tot andere gedachten, toen zij grootmoeder werkelijk leerde kennen in al haar „goedheid,” die nooit tot preeken oversloeg, nooit ontaardde in het verschrikken door onderzoekende vragen of het maken van toespelingen, die nooit toevlucht nam tot teksten om tot zwijgen te brengen. En de lezers van dit boek, die wellicht niet van grootmoeders houden, zullen tot andere gedachten komen, zoodra zij eenige bladzijden gelezen hebben en dan zullen zij het boek niet meer uit de handen willen leggen. En dat is de bedoeling van de schrijfster, want het is een schoon leven, waarvan gezegd kan worden, dat de sleutel is:

„Zie, al ga ik door de vallei der schaduwen des doods, ik zal geen kwaad vreezen, want Gij zijt met mij” (blz. 296.)

En evenmin kan het een onbelangwekkend leven zijn, waarvan gezegd kan worden: „Het pad van den rechtvaardige is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot den vollen dag toe” (blz. 296).

Nee, men krijgt Grootmoeder al spoedig lief en begrijpt, waarom het „jonge meisje” veranderde van meening.

Het Boek der Margaretha's

van Th. VON SALDERN.

Een verhaal uit den tijd van Maria Antoinette.

Naar den 12^{den} druk uit het Hoogduitsch

door C. VAN OPHEMERT.

2 deelen.

Prijs ingenaaid f 1.80; gebonden f 2.20.

Dat het oorspronkelijke werk een twaalfden druk beleefde zou misschien op zich zelf reeds aanbeveling genoeg zijn; doch er is zoo veel blij te voegen, dat wij ons niet behoeven te beperken tot de blijkbare ingenomenheid onzer Duitsche mede-christenen.

Het verhaal is, zooals de schrijver zegt: een familie-sage, aan den schrijver meegedeeld door eene oude tante, die, al moge haar ouderdom eenzaam en treurig schijnen, zich niet eenzaam gevoelt, omdat zij nog vele menschen lief heeft en velen haar liefhebben en omdat haar ouderdom zoo rijk is aan herinneringen, die ze in haar trouw hart bewaart.

Die tante kan prachtig vertellen; als ze spreekt, klinkt het als muziek en haar heldere bruine oogen glinsteren dan zoo vriendelijk, dat men ziet, dat het hofleven, waarvan zooveel kwaad wordt gesproken, op haar geen nadeeligen invloed heeft uitgeoefend. Ze is te midden van onverschilligheid en wereldzin, dichterlijk en vriendelijk van gemoed gebleven.

Ik bewonder zoo zeer in haar, dat zij met haar zeventig jaren, nog steeds alle menschen voor beter houdt dan ze werkelijk zijn; als ze vertelt, zijn het slechts lieve en goede woorden, die ze spreekt. En aan elk stuk in haar kamer, aan elke schilderij, aan elke melodie, die ze in het schemeruurtje speelt, is een geschiedenis, een familie-sage verbonden.

Zoo spreekt de schrijver en zijn woorden worden beaamd door ieder, die het „Boek der Margaretha's” gelezen heeft.

De tijd van Maria Antoinette is te weinig bekend, al meent menig-een volmaakt op de hoogte te zijn van de Fransche Revolutie: er waren toen ook andere menschen dan Robespierre en Marat; er was er ook een, neen er waren er meer, die zeiden: „Nu Heer, houd mijne ziel vast met Uwe hand, opdat zij Uw kruis niet vergete, te midden van het groote geluk!” (blz. 218).

UIT DEN HELDENTIJD VAN ISRAËL.

Vrij bewerkt naar het Engelsch

DOOR

A. VAN OS.

Prijs ingenaaid f 0.50; gebonden f 0.75.

In dit boek, groot 125 bladzijden, behandelt de heer A. VAN OS aan de hand van een Engelschen tekst de geschiedenis van Israël in den tijd, die er verlopen is tusschen de periode, waarmede het Oude Testament eindigt en die, waarmede het Nieuwe aanvangt. Uit den aard der zaak komt hij daarbij in hoofdzaak neer op het Boek der Makkabeeën, zeker het belangrijkste der „Apocriefe boeken”. Wel toont de schrijver op zeer duidelijke wijze aan, dat ook dit boek zeker door de Protestanten niet kan worden beschouwd als een Bijbelboek in de verheven beteekenis des woords, „maar”, zegt hij, „toch bevatten zij veel, wat de moeite waard is om aan de vergetelheid te worden ontrukkt. En, zoo gaat hij voort: „in de volgende bladen willen wij daarvan een en ander verhalen, en dit aanvullen met hetgeen de Joodsche geschiedschrijver Josephus mededeelt. Zoo krijgen wij één geheel, dat wij den naam willen geven van den heldentijd van Israël.”

Beginnende met Alexander den Groote, den wereldveroveraar, vertelt de schrijver de pogingen door vele heldhaftigen ondernomen om de vrijheid te herwinnen en waar ten slotte Jeruzalem in puin valt, doet hij uitkomen, hoe het juist was „het schuldige Jeruzalem”, dat viel, schuldig aan het verwerpen en dooden van zijn Messias.”

De schrijver gelooft aan het herstel van Israël in zijn land en zijn bekeering tot den Heer. Talrijk zijn de uitspraken des Bijbels, die hij aanhaalt.

Voor al in onzen tijd is dit boek er een, dat door elk gelezen behoort te worden.

DIE GELOOVEN, HAASTEN NIET.

Vrij bewerkt door

ANTHONIA MARGARETHA.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

„’t Ziet er soms donker uit in de toekomst, allerlei moeielijkheden omringen den mensch op zijn levensweg, waar geen doorkomen aan schijnt; misverstanden stapelen zich op en maken de zaken nog erger dan zij waren; maar ten slotte blijkt het geloof niet ijdel. Ziedaar in een paar woorden den inhoud van dit aller aangenaamst vertelde verhaal, waar de Blijbelsche namen van Jacob, Rachel, Ruth den lezer niet op een dwaalspoor moeten brengen, want... het handelt over heel gewone, alledaagsche menschen uit onzen tijd en in onze omstandigheden. Ziekte en rampen, zooals die dagelijks overal voorkomen, maken het leven dier menschen moeielijk, maar... een vast geloof, dat niet haast en op God blijft vertrouwen in uren van bangheid en strijd, helpt hen staande blijven en eindelijk komt de overtuiging, dat waar God nabij is, de eenzaamheid niet moeielijk te dragen valt en dat inderdaad het *geloof niet ijdel is.*”

Vooraf treffend zal de lezer vinden, hoe een der waarlijk vrome personen uit het verhaal van diefstal beschuldigd, diefstal van een goud-tientje en niets tot zijn verdediging kunnende inbrengen, al is hij volkomen zijne onschuld bewust, door zijn vrouw in nog grooter moeielijkheden wordt gebracht, daar deze in drift en onbesuisdheid en vergetende, dat God alleen in staat is en machtig zijn kinderen overal te beschermen, haar man door een leugen tracht te redden, die natuurlijk de zaak nog veel erger maakt.

Maar ook treffend is het, hoe de man zelf, pratende met zijn dochttertje, en blijvende in het geloof, den eenig mogelijken uitweg vindt: „Wij hebben,” zegt hij, „alles slechts aan den Heere over te laten —, wentel uwen weg op den Heere, Hij zal het maken! Die belofte is zoo vast als een rots.”

TYP. v. G. CALLENBACH - NIJKERK.

Illustratie uit: „Die gelooven, haasten niet.”

DE EDELMOEDIGE WEES.

Vrij naar het Duitsch
door J. VAN BERGEN.

Tweede druk.

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

Dat dit boekje een tweeden druk beleeft, bewijst hoe goed de bewerker den toon gevat heeft, hoe boeiend het verhaal is en hoe dergelijke boeken nog altijd geliefd zijn bij hen, voor wie wij ze bestemmen.

Echt christelijk van inhoud en strekking laat het zich zeer aangenaam lezen, vooral door wie oog heeft voor die kleine, fijne, juiste opmerkingen — die levende woorden — die zooveel te denken geven en zoo helpen in verder leven.

Zoo bijv. blz. 108:

— „Zijt gij Jacob Brown, die om mij gezonden heeft?” vroegde Seth, terwijl hij de gestalte op het strooleger naderde.

„Ja,” kuchte de zieke, wien het was aan te zien, dat hij niet lang meer in het land der levenden zou zijn. „Ik had over u hooren spreken, en ik wist, dat gij komen zoudt.”

Seth trad een stap nader. De spraak van den man was hem niet vreemd, al kon hij zich niet dadelijk te binnen brengen, waar hij die meer gehoord had.

„Gij zult mij wel niet herkennen, mijnheer Wijland,” ging de stervende voort; „maar ik herkende u bij den eersten oogopslag, want gij zijt niet zooveel veranderd als ik.”

„Adam Kleek!” riep Seth verrast. „Arme man! Wat heeft u in zulk een treurigen toestand gebracht?”

„Niets anders dan de zonde!” fluisterde de ongelukkige. —

De lezer kan uit het bovenstaande zien, hoe gezond de strekking, hoe prettig verhalend, zonder preekerigheid en toch innig vroom de toon, hoe leerrijk de inhoud is.

„Die tweede druk is verdiend,” zal men zeggen. Wij meenen dat ook en . . . verwachten een derden; hoe eer, hoe beter, dunkt ons. Zijt gij dat met ons eens, bevorder dan de afname.

Illustratie uit: „De edelmoedige wees.”

Van Rust en van Vrede.

Een bundel poëzie en proza

VAN

J. P. Hasebroek, E. F. H. Wolff, J. D. Muller Massis, C. van
Koetsveld C.Ezn., J. Keuning, A. van der Sluys, E. Gerdes,
J. Oldeboom, W. Andringa e. a.,

Verzameld door W. ANDRINGA Gz.

Met 2 platen.

Prijs ingen. f 0 80; in stempelband f 1.20.

„Van bekende schrijvers en dichters komen er tal van nieuwe bijdragen in voor, en de verzamelaar zelf liet zich mede niet onbetuigd. De inhoud is over 't algemeen belangrijk, de geest, die uit de stukken spreekt, goed, en voor afwisseling is gezorgd. 't is een keurig boekske, dat zijn titel eer aandoet.” *De Standaard.*

Een uitnemende bundel o. a. voor onze Jongelings- en Jongedochterverenigingen; hoe vaak wordt vergeefs gezocht naar geschikte „Voordrachten,” welnu in dezen bundel staan verscheidene gedichten, die daarvoor gepast zijn: o. a. De storm op het meer; De Kerstnacht van den monnik, enz.

De hut aan het strand.

Naar het Engelsch van

→→→ HESBA STRETTON. ←←←

2e druk. Met illustraties.

Prijs ingen. f 0.60; geb. f 0.85.

Op een boekje der alom bekende, begaafde schrijfster van „Jessica's eerste gebed,” „Alleen in een groote stad,” enz. enz., behoeft zeker niet nader de aandacht te worden gevestigd.

„De Schrijfster bezit de benijdenswaardige gave, de ook voor kinderen zoo noodzakelijke godsvrucht aannemelijk te maken en kiest daartoe een vorm, die voor kinderen zoo aantrekkelijk is.” *De Nederlander.*

Gods Handlangers,

Eene geschiedenis van kinderen in het
Koninkrijk Gods.

door N. FRIES.

UIT HET HOOGDUITSCH.

Met een aanbevelend woord van A. J. HOOGENBIRK.

Een prachtwerkje in groot, kwarto formaat, met 4 keurige
platen, naar teekeningen van C. Koppenol.

TWEEDE DRUK.

Prijs ingenaaid f 1.50; gebonden f 2.00.

De hoogst bekwame schrijver toont in dit wegsleepend verhaal een treffend juist blik geslagen te hebben in het psychologisch leven der menschen, inzonderheid in dat der „kinderen in het koninkrijk Gods”. Hij weet het goud uit het hart der geloovigen op te delven en te laten schitteren in helder licht en hij vermag dat te doen op een wijze, die tot heilige jaloerschheid verwekt. Het boek wekt niet alleen op tot bewondering der edele daden van innige Christenen, maar het prikkelt tot navolging. Het is een werk van groote vormende waarde. Jong en oud kan er een blijvenden zegen uit genieten.

De auteur leert in zijn keurig verhaal, dat de vruchten van ware naastenliefde meer zijn dan een woord van medelijden of een vloed van tranen, waar ze tegenover de lijdende menschheid gesteld wordt. De echte liefde tot den naaste brengt daden voort, daden van barmhartigheid, van zelfverloochening. Ze is er op gericht om het tijdelijk en eeuwig welzijn van den medemensch te bevorderen en rust niet voordat zij allen, met wie zij in aanraking komt, voor tijd en eeuwigheid gelukkig weet.

Men spreekt in onzen tijd van een lijdende menschheid, zeer terecht! Het tegenwoordig levende menschelijk geslacht bloedt uit duizenden wonden. Die wonden, uit- en inwendige, te verbinden, te balsemen, ziedaar onze roeping, die ons bovengenoemd werk op onvergetelijke wijze herinnert.

Illustratie uit: „Gods Handlangers.”

DE JONGE PELGRIM.

Een verhaal door A. L. O. E.

Uit het Engelsch.

Vierde druk. — Geïllustreerd.

Prijs ingenaaid f 0.75; gebonden f 1.—.

Het aantal boeken, dat een 4^{den} druk beleeft in ons land, is zeer gering en wanneer men op een titelpagina die woorden ziet staan, dan is men bij voorbaat overtuigd met iets buitengewoons te doen te hebben. Zoo ook is „De Jonge Pelgrim” gerust een der meesterwerken van de bekende A. L. O. E. te noemen, wier geschriften ook in Nederland ontzettend veel genoten worden, gelezen is hier een te zwak woord. Men zie slechts een opgave der achtereenvolgende hoofdstukken om zich een voorstelling van den gang van het verhaal te maken. Des pelgrims roeping; Moeielijkheden bij het begin; 's Menschen weg van werken; Gods genadegift; Een blik op het Kruis; Des pelgrims thuis; Het Priëel op den heuvel; Gevaren, moeielijkheden en twijfelingen: Ziedaar de eerste acht en zoo zijn er achtentwintig. Belangrijk vooral zijn de hoofdstukken veertien en vijftien, waar gesproken wordt over de „IJdelheidskermis” en . . . . . met volle recht is ook hier het einde van het boek, het slot, het aangrijpende slot er een genoemd, waartoe men alleen na het schrijven van een meesterwerk durft overgaan, zonder te vreezen den lezer onbescheiden te zijn.

Maar onbescheiden noemt niemand A. L. O. E. waar zij ten slotte op den man af zich tot den lezer richt, want het geheele boek stemt zóó tot ernst, gezonden ernst, dat men geheel met de schrijfster is gaan meeleven en zich werkelijk begenadigd gevoelt, waar zij zegt: „De poort der genade wordt nog altijd geopend op het gebed — het bloed, dat aan het kruis werd vergoten, kan nog altijd de zonde afwasschen, de Heilige Geest is nog altijd bereid om uwe treden langs den smallen weg te geleiden over den heuvel der moeielijkheid, door de vallei der vernedering, door zonneschijn en duisternis, door het leven en den dood — naar de eeuwige woningen, die u bereid zijn in den hemel!” (blz. 198). Liefelijke, hoopvolle ernst is de grondtoon en is . . . . wat wij noodig hebben, niet waar? Van daar die 4e druk.

Illustratie uit: „De jonge Pelgrim.”

God zoekt het weggedrevene

DOOR

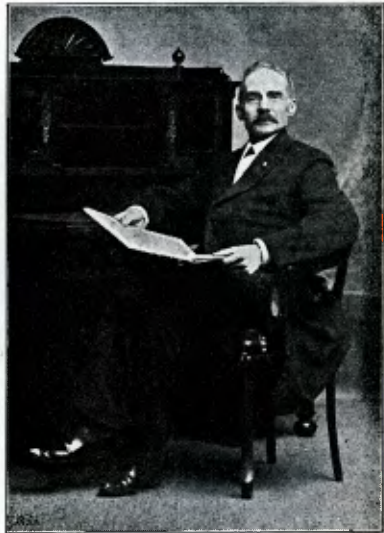
A. J. HOOGENBIRK.

(Geïllustreerd.)

Prijs ingenaaid f 0.60; gebonden f 0.85.

„Armoede is op zich zelf altijd iets droevigs en maakt iemand ook evenmin inwendig beter als de rijkdom hem slechter maakt” (blz. 7). Deze gezonde gedachte geeft een duidelijk inzicht in de gezondheid van het boek, dat, de naam van den schrijver is voldoende waarborg, op elke bladzijde door en door gezond christelijk is.

De heer Hoogenbirk kent Amsterdam van vroeger en later tijd en zoo kunnen we hem immers gerust volgen, waar hij ons nu weer een geschiedenis vertelt uit de achttiende eeuw, voorgevallen op de Anjeliërsgracht, die nu Westerstraat heet, een straat in den *Jordaan*. Wie soms niet weet, dat Jordaan een verbastering van het Fransche woord voor *twin* is, verbaast zich over de woorden: Rozengracht, Leliestraat, Laurierstraat enz.; maar de heer Hoogenbirk weet den weg in Amsterdam

A. J. HOOGENBIRK.

en wat meer zegt, de heer Hoogenbirk weet den weg in de harten der menschen, die daar in den Jordaan wonen en woonden; want ieder begrijpt, dat zulk een schrijver zich niet bepaalt tot het vertellen van een geschiedenis — al is die op zich zelf aantrekkelijk genoeg — maar dat hij ook voedsel voor de ziel geeft en dat vindt hij in de harten en zielen der behandelde personen.

De Jordaan is een levendige buurt en is dat altijd geweest: het verhaal in dat boek tintelt van leven.

TYP. C. C. CALLENBACH NIJKERK

Illustratie uit: „God zoekt het weggedrevene.”

Duisternis en Licht

of de Zendeling John Paton en de Zuidzee-eilanders.

Naar het Engelsch voor kinderen bewerkt
door Betsy.

Tweede druk.

Prijs ingenaaid f 0.90; gebonden f 1.15.

Een bijzonder aantrekkelijk boek van 232 bladzijden met mooie platen erin voor geringen prijs en van de hand van een bevoegd vertaalster, die bekend is onder de Nederlandsche jeugd.

„Op den 23sten Maart 1858 werden er in de kerk te Glasgow, in tegenwoordigheid van een overgrootte schare belangstellenden, twee mannen plechtig als Evangeliedienaars ingezegend, en als Zendingen afgevaardigd naar de nieuwe Hebriden.” Een van die mannen was John Paton, die ons in de volgende bladzijden zelf het een en ander verhalen zal omtrent zijn leven en werken onder de wilde eilanders der Stille Zuidzee.”

Zoo lezen we in den aanvang en we weten, dat er belangrijke zaken, mooi verteld volgen zullen.

Het leven van den Zendeling te midden van zijn arbeid tot uitbreiding van Gods Koninkrijk, maar zoo vermengd met andere werkzaamheden — zij moeten leven, wonen, de menschen gewennen aan orde en tucht en een christelijk samen zijn — wordt in dit boek beschreven door iemand, die het niet van hooren zeggen heeft, maar door iemand, die het mee gemaakt heeft en die onder de vele, bijna onoverkomelijke moeilijkheden, die vaak op doodsgevaar gelijken, altijd blijmoedig is blijven voortarbeiten, gedachtig aan het Woord des Heeren, dat hem beval heen te gaan en biddend te blijven, waar God hem zond, om ten slotte te kunnen zeggen: (blz. 231)

„Zoo is dan nu ook Aniwa, gelijk Aneitium, een *christenland!* Koning Jezus heeft er bezit van genomen om het nooit weder te verlaten. Eere, EERE zij Zijn dierbaren Naam!”

BETSY.
Meij. B. de Heer

TYP. D. C. CALLENBACH NIJKERK.

Illustratie uit: „Duisternis en Licht.”

DR. A. J. TH. JONKER.

Voor Donkere Dagen

DOOR

Dr. A. J. Th. JONKER.

Prijs ing. f 1.—; geb. f 1.40.

„t Is niet zoozeer de vraag *wat* wij lijden, als wel *hoe* wij lijden” aldus begint het eerste hoofdstuk, dat getiteld is: „Gelijk men zilver loutert” en dat tot motto voert: „Want Gij hebt ons bedroefd, o God, Gij hebt ons gelouterd, gelijk men het zilver loutert.” (Ps. 66 : 10).

Wij kunnen niet beter doen dan zeggen, dat men èn in dezen eersten zin, èn in dat motto en dien titel een beeld vindt van het geheele werkje: gezond verstand, vroom gemoed en een zich vasthouden aan het Woord Gods.

Op dien eigenaardigen indruk makenden en aangenaam stemmenden toon, die Dr. Jonker eigen is en geliefd maakt bij allen, die hem hooren of lezen, bekijkt hij een tekst van alle kanten en verklaart hem, ook door voorbeelden, ontleend aan zijn eigen ervaringen, even als hij dat vroeger deed in „Beter dan Robijnen,” dat zoo vele en zoo ernstige lezers gevonden heeft.

Uit de opgave der titels kan men opmaken, hoe de schrijver ook hier weer *opwekkend*, *troostend*, *bemoedigend* en *waar* den lezer nader brengt tot God, die wel lijden zendt, maar lijden tot loutering en die tevens sterkte geeft tot dragen, in den donder verborgen, tranen droogt en eindelijk brengt daar, waar geen kranken meer zijn.

Men zie de titels:

Gelijk men het zilver loutert.
Geen droef gelaat.
Des Heeren stem uit den wervelwind.
Mara.
Het bittere zoet.
Der kranken taak.
Kleine vertroosting en I en II.
In Lijdzaamheid volmaakt.

Sterkte in God.
Een lied in de schaduw.
Meer dan moedertrouw.
Verlangen naar den hemel I en II.
Vruchteloos wachten op God.
In den donder verborgen.
Niemand meer krank.
Geen tranen meer I en II.

„Troost, die niet heiligt is geen troost,” zegt Dr. Jonker. Daarom is zijn streven — en de lezer ondervindt er het slagen van — door zijn spreken en schrijven te troosten tot heiliging.

Levende Profetiën van den Christus.

Adventsgedachten

DOOR

J. E. SCHRÖDER,

Evang. Luth. Predikant te Arnhem.

Prijs ingenaaid f 0.25.

De welbekende en veelgeliefde Em. Pred. C. S. Adama van Scheltema schreef een „woord vooraf” voor deze „levende profetiën” van den eveneens niet onbekenden en onbeminden Ev. Luth. predikant J. E. Schröder. Hij zegt daarin onder veel lezenswaardes dit, wat zeker de aandacht van elken christen dubbel waard is om moed te geven in den strijd des levens: „Wij leven in een tijd, waarin twijfel en ongelooft meer dan ooit aan het verstand rechten doen toekennen, die alleen aan de conscientie behooren. Ook deze boom wordt aan zijn vrucht gekend. Toch is er geen macht, die het Woord Gods binden kan.”

Het was de heer Scheltema, die Ds. Schröder dwong tot het uitgeven van dat wat hij noemt „uw goed woord” en de lezer, die zich de moeite getroost of liever het genot verschaft „dit goede woord” te lezen, zal hem zeker voor dat dringen dankbaar zijn.

Ds. Schröder schrijft zelf: „Aan ieder mijner beschouwingen ligt Gods Woord ten grondslag. Aan dat Woord wensch ik dan ook, dat de lezer ze toetse. Misschien kunnen zij er bij dezen of dien nog toe bijdragen om dat Woord beter dan tot nu toe te leeren verstaan, dat Woord en den Christus, die door Oud en Nieuw Testament wordt verkondigd.”

De schrijver behandelt achtereenvolgens aan de hand van Bijbelteksten: Adam, Melchizedek, Mozes en Jozua als levende profetiën van den Christus en eindigt dan met den heerlijken tekst (Hebr. 4 : 9) „Daarom is er nog eene rust aanstaande voor het volk Gods.”

KENNEN DOET LIEFHEBBEN.

EEN BOEK OVER DE ZENDING

DOOR

J. E. SCHRÖDER,

Predikant te Arnhem.

Prijs ingenaaid f 1.—; gebonden f 1.40.

De titel van het boek is veelzeggend. Maakt onbekend vaak onbekend, het tegengestelde is ook waar, wat men kent, kan men liefhebben. Hierbij dient echter in het oog gehouden te worden, dat de kennis volledig, niet oppervlakkig moet zijn en dat de zaak werkelijk de liefde waard moet zijn.

De heer Schröder spreekt over de Zending. „O,” zegt men, „de Zending is bekend genoeg.” Dat nu juist valt te betwijfelen. Zeker, het woord zending is van tijd tot tijd op ieders lippen; maar om de zaak te kennen, dient men meer te weten dan het woord, meer gelezen te hebben dan een enkel boekje over de een of andere zendingspost, meer gedaan te hebben dan te kijken naar een aantrekkelijke voorstelling met lichtbeelden.

Welnu de schrijver stelt zich ten doelaan te toonen, door de Zending zelve te doen kennen, dat zij noodig is, wat haar groot belang is en dat zij niet alleen van het standpunt van het christelijk geloof, doch ook van dat der humaniteit, der beschaving, als een levensmacht moet beschouwd worden. „Slechts enkelen,” zegt hij, „zijn er, die dit beseffen.”

Het boek heeft zijn ontstaan te danken aan lezingen, door Ds. Schröder in een Zendingsskrans gehouden, wiens leden niet alleen iets voor de Zending wilden doen, maar ook iets ervan wilden weten. Zulke „kransen” zijn er zeker vele en het boek zal blijken daar een welkom vriend te zijn. Het bevat de volgende Hoofdstukken: De Zendingsgedachte in de H. Schrift. De Zending eisch van geloof en liefde. De Zending plicht van gehoorzaamheid en dankbaarheid. Bezwaren tegen de Zending ingebracht. De resultaten der Zending. De hulpmiddelen der Zending. De vrucht der Zending voor de moedergemeente.

Voorzeker: wie dit boek met aandacht gelezen heeft, zal de Zending kennen en haar liefhebben.

*„DE CHINEESCHE KWESTIE”
VAN HENRI BOREL.*

Besproken door Dr. J. R. Callenbach.

(met een bijlage).

Prijs ingenaaid f 0.30.

Daar zullen inderdaad weinigen zijn, die dezen Catalogus in handen nemen en niet gehoord hebben van of gelezen over „de Chineesche kwestie”, zooals die door Henri Borel gesteld en door Dr. J. R. Callenbach weersproken is.

Velen zullen ook weten, hoe het opstel van Dr. C. door „de Gids” geweigerd is, na eerst eenige weken te zijn bekeken en besproken door de redactie, natuurlijk niet met de bedoeling de zaak minder „actueel” te laten worden in dien tijd, maar uitsluitend om te overwegen of de Gids wel zooveel plaats mocht inruimen aan een artikel, dat polemieek was en op een toespraak geleek.

Henri Borel werpt de schuld van al wat in China gebeurt op de Zendelingen, die volgens hem onwetend en aanmatigend zijn, en langs onrechtmatigen weg invloed zoeken te oefenen op de Chineesche rechtspraak en toewijding missen, doch in het algemeen een gemakkelijk en lekker leven leiden.

Deze beweringen waren in de Gids geuit; polemieek daarover (liever bestrijding ervan) kon niet worden opgenomen!

Uit die twee feiten volgt, dat de bestrijding door den heer Callenbach doeltreffend was — dit gevoelt ieder en daarom is de lezing van het boven aangekondigde boekje allen aanbevolen. De heer Henri Borel eischte gehoor, omdat hij zelf in China geweest is — de heer Callenbach vinde gehoor, omdat hij wel niet in China geweest is, maar de zending kent en doordrongen is van Gods wil omtrent en Gods bedoeling met de Zending.

Waarom niet toegetreden?

Het Avondmaalsformulier onzer Gereformeerde Kerk
voor bekommerde Christenen toegelicht

DOOR

Dr. J. H. GUNNING J.Hzn.

Predikant te Utrecht.

Prijs per ex. 25 ct.; 25 ex. à 20 ct.; 50 ex. à 15 ct.; 100 à 12½ ct.

„In de volgende bladen,” zegt Dr. Gunning, „richt ik mij tot U, mede-gedoopte, en mede-belijder van den Naam des Heilands, die met vele anderen bezwaar hebt om tot de tafel des Nieuwen Verbonds te naderen. Ik ben niet van plan alle bezwaren, die men zoo gewoonlijk hoort opnoemen, wanneer men de Christenen opwekt ten H. Avondmaal te gaan, één voor één te weerleggen; ik bepaal mij hoofdzakelijk tot de toelichting van ons oud-vaderlijk Formulier, dat — zeer zekerlijk *tegen* de bedoeling van zijn opsteller en van onze vaders in — voor menigeen eer een belemmering dan een opwekking tot den Heiligen Disch schijnt te wezen.”

De geleerde schrijver, bezielde met vurige liefde voor de Kerk en steeds er op bedacht hoe haar te behouden en meer en meer te doen beantwoorden aan Gods gedachte met Zijne Kerk, geeft, wat hij belooft, in 55 bladzijden: „eene toelichting tot het formulier van het Heilig Avondmaal.” Wij veroorloven ons een paar aanhalingen:

Blz. 22. Vooraf moet ik iets herinneren, wat niet allen weten, dat namelijk in de eerste eeuw der Christenheid de viering van het H. Avondmaal verbonden was met de zoogenaamde „Liefdemaaltijden” of „Agapen.”

Blz. 25. „Nu voelt gij wel, dat hier eigenlijk van een Avondmaalsviering sprake is, die bij onze toestanden zelden of nooit meer zal voorkomen.”

Deze zeer eenvoudige wijze van verklaring, waarom bijv. meer noodig is tot juist begrip van 1 Cor. 11 — zoo vaak misbruikt — dan de kennis van de letter alleen, geeft een inzicht in de wijze van behandeling door Dr. Gunning, die even als onze vaders telkens er op aandringt, de gedachte over de Avondmaalsviering toch te toetsen aan den éénig zuiveren gids: de Heilige Schriftuur!

I N H O U D

van den Catalogus van boekwerken ¹⁾ en van het eerste en dit tweede supplement.

ONTSPANNINGSLECTUUR.

A. Verhalen en belletrie.

	Bladz.
ADELPHA. Stofgoud	6
ALCOCK. Koningskinderen	115
A. L. O. E. Ballingen in Babel	8
" " De Herder van Bethlehem	9
" " Verlost uit Egypte	116
" " De jonge Pelgrim	180
ALONE. F. Overwonnen — toch Overwinnaars	10
ANDRINGA. Van Rust en van Vrede	178
ANTHONIA MARGARETHA. Die gelooven, haasten niet	174
BERGEN. J. VAN De Weezen	102
" " " De edelmoedige wees	176
BETSY. Uit het leven	117
BOWMAN. ANNA Twee jongens op reis	11
COMRIE. MARGARET S. De beste vondst	12
CORELLI. MARIE Heimwee	13
CORNA. Verschillende werkkring	14
CORNELIA. Belijdenis en leven	16
" De oude Bijbel	18
" " Zaaien en oogsten	20
De firma Jacob Vreeswijk & Zoon	22
ELISABETH. Kinderleven	118
FRIES N. Gods handlangers	179
GERDES. E. Een schat uit zee	24
GERDES. E. De vergelding	24
GREEN EVELYN EVERETT. Grootmoeders geschiedenis	171
" " " Laura's Voogden	170
" " " Hugo Chaloner	169

¹⁾ De beschrijving der boeken voorkomende op pag. 6—108 vindt men in den Catalogus van boekwerken, die in 1899 verscheen, die van pag. 113—156 in het eerste supplement, dat in 1900 verscheen, en op aanvrage *gratis* en *franco* wordt toegezonden, die van pag. 161—190 in dit tweede supplement.

	Bladz.
BROCKHAUS W. Marion of de bergpas van Angrona	134
BROUWER. P. Dagen van duisternis	58
" " Een zeeman aan wal	136
BUISMAN. J. F. In eere hersteld	59
DIXON. CH. Eerstelingen van den oogst	60
ELISABETH. 't Blijft: Oranje boven!	56
FARRAR. F. W. Onweerswolken	163
FLIER. A. VAN DER Door nacht tot licht	104
" " Voor vrijheid en recht	139
" " In den strijd	142
" " Op leven en dood	164
GOOSZEN SCHAFFER. De Hofprediker van den Prins	59
HAGA. W. K. Jan van Kuyk Woutersz.	144
HOOGENBIRK. A. J. Morgenlicht en Middagzon	61
" " Door diepe wateren	146
" " God zoekt het weggedrevene	182
HOOGEWERFF. G. C. Bar-Choeba	106
" " De Martelaars der eerste Christen-gemeenten.	62
" " De Vrijbuiters van Kennemerland	64
" " Donkere dagen	148
KASSIES. J. Een bidstond in het riet	65
LINSCHOTEN. J. H. VAN De zwaardveger van Leiden	67
LUITINGH. J. C. De daden der Zeeuwen	67
LUMMEL. H. J. VAN Vaderlandsche gedenkdagen	68
MACLAINE PONT. M. W. De ballingen	70
MEIJER. D. H. De vrijbuiters van Leiden	72
Prisca en Miriam	141
Selcart	150
STRETTON HESBA. De hut aan het strand	178
Uit den Franschen tijd, door den schrijver van Selcart	152
VERGERS. P. Willem van Straal	71
WEBB. MEVR. Benaia	108

STICHTELIJKE LECTUUR.

ADRIANA. B. J. Woorden op het ziekbed	154
" " Evangelieprediking op het ziekbed	154
DAMMANN. JULIUS Is het wel met U?	74
HAVERGAL. FRANCES RIDLEY Geheel voor den Heer	75
" " " Koninklijke bevelen	76
" " " Koninklijke gift	76
" " " De lichtende ster in de duisternis	77
Herinneringen voor zieken en lijdenden	99
JONKER. DR. A. J. TH. Beter dan Robijnen	78
" " " Donkere dagen	186
NOTTEN. J. W. A. De staf des Pelgrims	79
Onze Christelijke Feestdagen	155
Os. A. VAN Uit den heldentijd van Israël	173

	Bladz.
SCHNELLER. LUDWIG Kent gij de Apostelen?	85
" " Opdat allen Hem kennen	86
SCHRÖDER. J. E. Voor de praktijk des Christelijken levens	80
" " Op Jezus zien	81
" " De gelijkenis van den Verloren Zoon	82
" " Eerstelingen uit de Geschiedenis der Christ. Kerk	83
" " Het leven van Paulus	84
" " Het gesprek des Heeren met de Samaritaansche	156
" " Levende profetiën van den Christus	187
" " Kennen doet liefhebben	188
Verzameling van Bijbelsche gebeden	99

BIJBELSTUDIE.

HULST. L. J. Supra en Infra	87
LIEFDE. J. DE De Oude en de Nieuwe Schepping	87
MELLE. P. J. VAN De Koninklijke Wet	88
MEYER. F. B. Israël, een Vorst Gods	89
NISSEN. J. Practische Handl. bij het onderw. in de Bijb. Gesch.	90
SCHÖTTELNDREIER. C. F. Bijbelsche Geschiedenissen	91
STOCKMAYER. OTTO Gedachten over den Profeet Elia	92
" " Van stap tot stap	93
Zakelijk woordenboek des Bijbels	94

CHRISTELIJK WETENSCHAPPELIJKE WERKEN.

BRUMMELKAMP. A. Voor het Gemeene Best	95
CALLENBACH. DR. J. R. De Chineesche kwestie	189
MELLE. P. J. VAN Korte schets der Christelijke geloofsleer	96
NOTTEN. J. W. A. De geestesranke en zijne behandeling	96
SOHM. RUDOLPH De geschiedenis der Kerk	97
VEEN. DR. S. D. VAN Zondagsrust en Zondagsheiliging	98

BELJDENISGESCHRIFTEN.

ADRIANI. B. J. Wilt gijlieden ook zijne discipelen worden?	100
BEETS. NICOLAAS Geschenk aan jonge lidmaten	100
" " Op den dag der bevestiging	100
BETSY. De gelijkenis van de wijze en dwaze maagden	100
BONNET. L. De Christen aan de tafel des Heeren	100
De Geloofsbelijdenis van den Christen	101
GUNNING J.HZN. DR. J. H. Waarom niet toegetreden?	190
HOEKSTRA. J. De Christennaam	101
HUYDECOPER. DR. T. R. C. Gedachten bij het naderen van den dag der aflegging mijner Geloofsbelijdenis	101
VERHOEFF. J. G. Een woord tot allen die in de Ned. Hervormde Kerk belijdenis des geloofs hebben afgelegd	101
WIERSMA. J. H. Vergeet uwe belijdenis niet	101

VEREENIGING

Christelijke Bibliotheek,

gevestigd te NIJKERK.

DOEL. Het doel der Vereeniging is degelijke Christelijke lectuur goedkoop verkrijgbaar te stellen, ten einde den stroom van veel onbeduidende, van dikwerf ook anti-christelijke lectuur, die het Nederlandsche volk onder vaak schoonklinkende namen wordt aangeboden, zooveel mogelijk te helpen stuiten.

MIDDELEN. De Vereeniging verzekert zich de medewerking van mannen en vrouwen van naam op het gebied van stichtelijke, geschiedkundige en belletristische lectuur.

VOORWAARDEN. Men wordt lid der Vereeniging tegen eene contributie van f 5.— per jaar, en ontvangt daarvoor alle werken die in den loop van het vereenigingsjaar door haar worden uitgegeven, en die minstens 1600 pag. druks omvatten. De keurig uitgevoerde deelen, waarvan vele geïllustreerd, worden den leden ingenaaid, of tegen eene kleine verhooging gebonden, toegezonden. Bij het einde van ieder Vereenigingsjaar wordt opgegeven welke werken in den volgende jaargang zullen verschijnen.

Tot nu toe werd aan de Vereeniging medewerking verleend door: D. Alcock — Ds. A. Brummelkamp — Dr. J. R. Callenbach — Dr. J. A. Cramer — Ch. Dixon — F. W. Farrar — Mej. A. v. d. Flier — Dr. J. A. Gerretsen — Dr. F. van Gheel Gildemeester — A. J. Hoogenbirk — Dr. A. J. Th. Jonker — Ds. G. J. A. Jonker — Dr. M. F. van Lennep — Mej. M. W. Maclaine Pont — Hames Mann — Emma Marshall — Ds. P. J. van Melle — Dr. H. M. v. Nes — W. v. Nes — E. Nijland — Dr. J. W. Pont — Ds. J. E. Schröder — Ernst Schroll — Armin Stein — Prof. Dr. J. J. P. Valetton, terwijl door meerdere bekende letterkundigen medewerking voor den loopenden en volgende jaargangen is toegezegd.

Van de 24 werken, tot nu toe door de Vereeniging uitgegeven, zijn er slechts 8 vertaald, de overige 16 zijn oorspronkelijke werken van Nederlandsche schrijvers en schrijfsters.

Het program voor den loopenden, den vijfden jaargang, vermeldt uitsluitend oorspronkelijke lectuur.

Men vrage den uitvoerigen fraai geïllustreerden Catalogus der Vereeniging „Christelijke Bibliotheek” aan zijn boekhandelaar, of aan den uitgever

G. F. CALLENBACH te Nijkerk.